10 augustus 1942 (Burgum

Er was gisteren een feestje voor de Duitse soldaten in mijn café. De laatste tijd worden de feestjes voor de soldaten steeds meer en meer. De Duitse soldaten zijn aardige mannen. Ze zijn ook gewoon mensen met gevoelens, die in de oorlog moeten vechten.

Er is een soldaat die anders is dan de andere soldaten. Hij doet minder mee met de feestjes. Soms lijkt het wel alsof hij steeds naar mij kijkt. Ik heb het gevoel dat hij probeert te controleren of ik mijn werk wel goed doe. Hier word ik nogal nerveus van. Hij is wel heel knap ...

De laatste maanden mogen joodse mensen in steeds minder openbare gebouwen komen. Er worden steeds meer mensen gearresteerd de laatste tijd. Er kwam een staking, omdat mensen het er niet mee eens waren.

Gisteren kwam Isaac bij mij langs. Ik had hem al een tijd niet meer gezien. Isaac is een goede vriend van mij. We trekken al jaren met elkaar op. Hij kwam vandaag naar me toe, omdat hij bang was. Steeds meer Joden worden meegenomen.

Hij was bang dat hij net als de rest ook meegenomen zou worden. Hij vroeg me of hij een tijdje bij me kon onderduiken. Er gaan geruchten rond dat de Joden naar wekkampen worden gestuurd. Ik stelde Isaac gerust. De soldaten in mijn café zijn echt aardige mensen. Ik heb er vertrouwen in dat ze jou niets zullen doen, maar wees wel voorzichtig, zei ik tegen Isaac.

Izaac zei dat hij het begreep. Hij zag er alleen wel verdrietig en angstig uit. We hebben nog even bij gepraat. Daarna moest hij weer verder.